

Organizując festiwal chciałem, aby był on wyzwaniem nie tylko dla słuchaczy, ale także dla uczestniczących w nim muzyków.

Stopniowo zapraszałem wykonawców; wraz z powiększającą się listą gości starałem się montować określone ich zestawienia proponując gotowe rozwiązania, słuchałem przy tym ich życzeń. Ta manipulacja zasobem improwizatorów doprowadziła do sformowania sześciu składów - w mniejszym lub większym stopniu pod wpływem aranżacji organizatora.

Wyrazem pełnej swobody muzyków, ich wyboru i wpływu na program jest sobotni "wieczór duetów". Tu jedynie wspólnie z zainteresowanymi określiliśmy uczestników. Program wieczoru pozostanie nie skonkretyzowany, aż do momentu spotkania się biorących w nim udział; właśnie oni tuż przed rozpoczęciem koncertu przedstawią zestawienia duetów.

Festiwal kończymy celebracją, odsłoną specjalnej edycji Chris Burn's 'Ensemble'. Grupa, poszerzona o nowych muzyków, realizuje poprzez to wyzwanie przewodnie, jest to przy tym - na co należy zwrócić uwagę - jedyny zespół w programie.

Festiwal odbywa się po raz pierwszy, nie ostatni; poświęcony jest muzyce improwizowanej.

dotatkowe informacje, biografie muzyków, a także pliki dźwiękowe na stronie www.rwert.art.pl

musica genera festiwal 2002

festival of improvised music
festiwal muzyki improwizowanej

otwarcie festiwalu

Sergio Merce (Argentyna)
elektronika

Boris Baltschun (Niemcy)
sampler, elektronika

Serge Baghdassarians (Niemcy - Armenia)
elektronika, gitara

Kyle Bruckmann (USA)
obój

Michael Moser (Austria)
wiolonczela

Giuseppe Ielasi (Włochy)
gitara

Chris Burn (Wielka Brytania)
solo

Xavier Charles (Francja)
klarnet

Rhodri Davies (Wielka Brytania)
harfa

Robert Piotrowicz (Polska)
gitara, elektronika

**24 maja 2002 piątek, godz. 18:00, OFFICyna
Szczecin, ul. Lenartowicza 3 - 4**

W Officynie podczas festiwalu prezentowane są głównie elektroniczne składy. Zaczynamy koncertem niemal rówieśników: Baltschun (ur. 1974) i Baghdassarians (ur. 1972) współpracują ze sobą w różnych składach, obaj poruszają się najchętniej na pograniczu kompozycji i improwizacji, którego specyficzną naturę określa się mianem berlińskiego redukcjonizmu. Trio dopełnia Sergio Merce (ur. 1973), wykształcony instrumentalista i kompozytor, który w tym składzie zagra na zbudowanym przez siebie instrumencie elektronicznym. Operując na głowicach urządzenia - bez zastosowania taśm - korzysta z szeregu przedmiotów (igły, nożyce), generując elektroniczne brzmienia.

**godz. 20:30, Teatr Kana
Szczecin, pl. Św. Piotra i Pawła 4/5**

Pierwszy koncert w Teatrze Kana odwołuje się wprost do fizycznego charakteru miejsca: drewniana podłoga, wspaniałe, ciepłe i bogate brzmienie. Obój, wiolonczela i gitara. Muzycy nigdy dotąd nie grali ze sobą w podobnej konfiguracji, choć Bruckmann i Moser spotkali się kiedyś na scenie w grupie POLWECHSEL. Ielasi, doskonale zna swoich kolegów. Zbliży ich technika, fizyczność instrumentów, zbliży ich także zamysł i pragnienie spotkania.

Burn to nieprzeceniałna osobowość europejskiej muzyki improwizowanej. Jego solo to doskonałe studium metody artysty, soczewka wprost skierowana na akt improwizowania, artykulacji i techniki.

Charles jest jednym z tych, którzy z instrumentu uczynili laboratorium dźwięku; nie przypadkiem członek trio z Axelem Domerem i Johnem Butcherem, brzmącym niemal jak elektronika. W partnerstwie z Davielem, genialnym harfistą, który odkrył swój instrument dla muzyki improwizowanej i Piotrowiczem, który porusza się na krawędzi akustycznego i elektronicznego sygnału, stwarzają sobie elektryzujący punkt wyjścia, potencjał początkowy.

**25 maja 2002 sobota, godz. 18:00, OFFICyna
Szczecin, ul. Lenartowicza 3 - 4**

Spotkanie muzyków elektronicznych pochodzących z trzech różnych stylistyk. Hutchinson jest jednym z pierwszych, który zaanektował syntezatory analogowe do muzyki improwizowanej. Staniszewski z kolei to muzyk, używający jako instrumentu komputera, Jean-Christophe połowa duetu Kristoff K.Roll muzyk z kręgu muzyki konkretnej.

Matthew Hutchinson (Wielka Brytania)
syntezatory

Jacek Staniszewski (Polska)
PC

Jean-Christophe Camps (Francja)
elektronika

„wieczór duetów” udział biorą:

John Butcher (Wielka Brytania)
saksofon sopranowy i tenorowy

Nikos Veliotis (Grecja)
wiolonczela

Tony Buck (Australia)
perkusja

David Stackenäs (Szwecja)
gitara

Giuseppe Ielasi (Włochy)
gitara

i inni

Domenico Sciajno (Włochy)
kontrabas, elektronika

Lucio Capece (Argentyna)
saksofon

Carole Rieussec (Francja)
elektronika

Anna Zaradny (Polska)
saksofon altowy

David Stackenäs (Szwecja)
gitara

Tony Buck (Australia)
perkusja

CHRIS BURN'S 'ENSEMBLE'

Chris Burn (Wielka Brytania)
fortepian, pianino

John Butcher (Wielka Brytania)
saksofon sopranowy i tenorowy

Rhodri Davies (Wielka Brytania)
harfa

Matthew Hutchinson (Wielka Brytania)
syntezatory

Nikos Veliotis (Grecja)
wiolonczela

Xavier Charles (Francja)
klarnet

**godz. 20:30, Teatr Kana
Szczecin, pl. Św. Piotra i Pawła 4/5**

Motywnie aranżacji "wieczoru duetów" jest chęć stworzenia i wskazania sytuacji ad hoc, jako tak ważnego w *improvised music* zjawiska. Różnorodność instrumentalistów, konfrontacje osobowości, skupienie uwagi na relacji i żywotnym akcie improwizowania, dziejącym się pomiędzy tylko dwoma muzykami.

**26 maja 2002 niedziela, godz. 20:30, Teatr Kana
Szczecin, pl. Św. Piotra i Pawła 4/5**

Muzycy do pewnego stopnia zbliżeni stylistycznie, nie zmienia to jednak faktu, że trudno przewidzieć efekt tego spotkania. Elektroniczne zaplecze, z równoważnym aspektem akustycznych instrumentów, otwiera przed tym składem nieograniczone spektrum brzmieniowe i improwizacyjne.

Jedyny skład z perkusistą. W pełni akustyczne, zupełnie nie zelektryfikowane instrumentarium. Stackenäs przywodzi na myśl akustyczne dokonania Dereka Bailey'a, Buck - wirtuoz perkusji, niezwykle wrażliwy improwizator, Zaradny doskonale znajduje się w konstelacjach z żywiołowymi instrumentalistami. Reakcja, energia, finezja, improwizowanie "krok po kroku", tak właściwe dla angielskiego nurtu.

Zespół założony w 1984 roku jako oktet, obecnie stanowi elastyczną grupę improwizujących muzyków. Festiwalowa konfiguracja opiera się na brytyjskim rdzeniu i dwóch muzykach, którzy są nowi w grupie. Ansambl odzwierciedla zainteresowanie Burna problematyką dużych grup improwizatorów, w których kluczową rolę pełni konfrontacja kompozycji z improwizacją w kontekście głębokiego indywidualizmu instrumentalistów.